

Till Ålands Landsting.

Ålands befolkning har under alla tider varit känd för sin nykterhet, sin kärlek till ordning och ett hyfsat uppträdande. Under de senaste två, tre åren har emellertid med avseende å nykterheten en begynnande ändring till det sämre kunnat iakttagas. Förr hände det sällan, att vid fester och tillställningar eller annars ^{på} offentliga ^{plats} berusade personer uppträdde. Händet detta någon gång, var den uppträdande vanligen någon finne eller någon förkommen individ. I alla fall ansågs det för ^{en} stor skam att göra sig skyldig till något liknande. Lönnbränning och lönnkrögeri, varom man hörde berättelser från fastlandet, voro här okända företeelser. Allt i denna riktning ^{för} dömdes avgjort av den allmänna opinionen. Till följd av att denna i hithörande fall var vaken och vaksam, kunde man även förmärka, att förhållandena för varje svinnande år avsevärt förbättrades. Nu håller allt på att rivas ned. Dryckenskapen tilltager. Och med denna sedeslösheten. Berusade individer störa allt ofta ^{pe} ordningen vid offentliga tillställningar och såra genom sitt uppträdande känslan för det passande. Lönnbränneri och lönnkrögeri bliva vanliga företeelser. Den allmänna ^{till} opinionen, har förslöats, så att den endast svagt reagerar mot företeelserna. Detta har direkt följd, att förhållandena försämrats allt mer och mer. Fortgår utvecklingen i samma olyckliga riktning, och med samma fart som hittills, kommer detta att föra vårt folk till ~~sedligt~~ fördärv och sluta

med dess undergång.

Undertecknade få därför hos Ålands Landsting
vördsamt anhålla, att detta måtte upptaga frå-
gan till diskussion, så att möjligheter kunde
utfinnas till stävande av det onda, kanske
utfinna ett medel, varigenom den allmänna oppi-
nionen kunde väckas mot de här påtalade förete-
elserna.

Mariehamn, den 15 juni 1922.

Fanny Sundström.
Viktor Strandfält.
Johannes Holmberg.
Johan Fröberg.
Aug. Mattsson.
Helmer Mattsson
Robert Roschblad.
And. Forsberg.